

Sygn. akt V CNP 8/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi "M." Spółki Jawnej w M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Okręgowego w Katowicach
z dnia 13 września 2012 r., sygn. akt III Ca 397/12
w sprawie z powództwa S. C.
przeciwko "M." Spółce Jawnej w M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 sierpnia 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą pozwanej „M.” sp. j. z siedzibą w M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Okręgowego w Katowicach z dnia 13 września 2012 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, wnioszek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem. Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c., podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Wniesiona w sprawie skarga została oparta na zarzucie naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., polegającym na błędnej ocenie materiału dowodowego, co stanowi wyraźną sprzeczność z przytoczonym przepisem art. 424⁴ k.p.c. Jako podstawę naruszenia prawa materialnego wskazano art. 45 Konstytucji. Przepis ten nie może stanowić materialnoprawnej podstawy roszczenia i nie mieści się w kategorii przepisów, których naruszenie zarzucać można w ramach podstawy naruszenia prawa materialnego. Już tylko z tych względów skarga podlega odrzuceniu. Niezależnie od tego, skarga nie spełnia wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 5 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.